

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020421 18 Кж 8
Бања Лука, 12.03.2018. године

Врховни суд Републике Српске Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Н.О., због кривичног дјела извршено у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. Кривичног законика Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби оптуженог, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020421 17 К од 15.02.2018. године, у сједница вијећа, одржаној дана 12.03.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба оптуженог Н.О., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020421 17 К од 15.02.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020421 17 К од 15.02.2018. године, усвојен је захтјев оптуженог Н.О. који се налазио у притвору, те је исти упућен на издржавање казне затвора прије правоснажности пресуде тог суда број 11 0 К 020421 17 К од 26.01.2018. године, којом је оглашен кривим због кривичног дјела извршено у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17, у даљем тексту:КЗ РС) у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. КЗ РС и којом пресудом је неправоснажно осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју казну му је на основу члана 59. КЗ РС, урачунато вријеме проведено у притвору почев од 30.03.2017. године, па надаље.

Против наведеног рјешења оптужени је благовремено изјавио жалбу, без навођења жалбених основа, са приједлогом да се оптужени упути на издржавање казне затвора у КПЗ О.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења, из слjedeћих разлога:

У жалби, оптужени истиче да је првостепени суд погрешно навео да је он поднио захтјев, јер он није поднио захтјев, већ „замолбу“, да је првостепени суд био дужан да наведе да је његова „замолба“ усвојена и да је био дужан да наведе „у којем затвору у Федерацији иде“.

Изнесени жалбени приговори нису основани.

Наиме, одредбом члана 203. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) прописано је да на захтјев оптуженог, који се послѣје изрицања казне затвора налази у притвору, судија, односно предсједник вијећа може оптуженог упутити у установу за издржавање казне и прије правоснажности пресуде.

Надаље, одредбом члана 121. Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 12/10, 117/11, 98/13 и 44/16) је регулисано да о молби осуђеног лица којом тражи премјештај из једне у другу Установу, одлучује рјешењем министар правде Републике Српске, док је одредбом члана 181. Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске, прописано да притвореник који на основу одредаба Закона о кривичном поступку, на свој захтјев, прије правоснажности пресуде, буде упућен на издржавање казне затвора, изједначен је у правима и дужностима са другим осуђеним лицима.

У конкретном случају, оптужени Н.О. је Окружном суду у Бањој Луци поднио молбу у којем тражи да се упути на издржавању казне затвора и да се премјести у КПЗ О. или КПЗ З. Првостепени суд је побијаним рјешењем удовољио захтјеву оптуженог и упутио га на издржавању казне затвора прије правоснажности пресуде. Притом, потпуно је ирелевантно што је оптужени свој поднесак назначио као молбу или замолбу, а да је побијаним рјешењем наведено да је поднио захтјев, јер се и у одредби члана 203. став 4. ЗКП РС, користи термин „захтјев“. Надаље, у смислу одредбе члана 121. у вези са чланом 181. Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске, о премјештају осуђених лица одлучује министар правде Републике Српске, а не надлежни суд.

Из наведених разлога, жалба оптуженог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић